

Il Giardino Armonico, Kammerorchester Basel & Giovanni Antonini – *Tolomeo* de Händel

Palau d'Òpera

Dimecres, 29 de maig de 2024 – 19 h

Sala de Concerts

Compromís amb el medi ambient

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

Programa

Cameron Shahbazi, *contratenor* - Tolomeo

Christophe Dumaux, *contratenor* -

Alessandro

Giulia Semenzato, *soprano* - Seleuce

Riccardo Novaro, *baix* - Araspe

Giuseppina Bridelli, *mezzosoprano* - Elisa

Kammerorchester Basel

Il Giardino Armonico

Giovanni Antonini, *director*

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Tolomeo, re d'Egitto, HWV 25

Òpera en tres actes, amb llibret de Nicola Francesco

Haym (1679-1729)

Reconstrucció històrica, tres-cents anys després de l'estrena, de l'orquestra que Händel feia servir cap al 1730 i que suposa un nou pas endavant en la interpretació amb criteris històrics de la música de Händel, per iniciativa de l'estudiós i autor d'aquesta edició crítica, Clemens Birnbaum, director del Festival Händel de Halle.

Coproducció del Händel-Festspiele Halle, Kammerorchester Basel i Giardino Armonico en col·laboració amb NTR Zaterdag Matinee, Théâtre des Champs Élysées i Ludwigsburger Schlossfestspiele.

ACTE I

OBERTURA

[1.] **Accompagnato:** “Orgoglioso elemento” (Tolomeo)
Recitatu: “Numi, pietà!” (Alessandro, Tolomeo)
[2.] **Ària:** “Cielo ingiusto” (Tolomeo)
Recitatu: “Ahi Elisa infelice” (Elisa, Alessandro)
[3.] **Ària:** “Non lo dirò col labbro” (Alessandro)
Recitatu: “Veggio che m’ama il prence” (Elisa)
[4.] **Ària:** “Quell’onda che si frange” (Elisa)
Recitatu: “Quest’è pur di Cipro” (Seleuce, Araspe)
[5.] **Ària:** “Mi volgo ad ogni fronda” (Seleuce)
Recitatu: “O cari a gli occhi miei” (Elisa, Tolomeo)
[6.] **Ària:** “Se talor miri un fior” (Elisa)
Recitatu: “Conosco ben per ultima sventura” (Tolomeo)
[7.] **Arioso:** “Tiranni miei pensieri” (Tolomeo)
Recitatu: “E dove mai rivolgerò” (Seleuce)
[8.] **Ària:** “Fonti amiche” (Seleuce)
Recitatu: “Ma quel pastor” (Seleuce)
Recitatu: “Fermati, indegna!” (Araspe)
[9.] **Ària:** “Respira almen un poco” (Araspe)
Recitatu: “V’è dunque qualche martire” (Tolomeo)
[10.] **Ària:** “Torna sol per un momento” (Tolomeo)

ACTE II

[11.] **Arioso:** “Voi dolci aurette al cor” (Elisa)
Recitatu: “Tanto ti duole Osmino” (Elisa, Tolomeo)
Recitatu: “Osmino, Osmino!” (Araspe, Tolomeo, Elisa)
[12.] **Ària:** “Quanto è felice quell’augelletto” (Elisa)
Recitatu: “S’io potessi sperare” (Seleuce)
[13.] **Ària:** “Aure, portate al caro bene” (Seleuce)
Recitatu: “Delia, attendi un momento” (Elisa, Tolomeo, Seleuce)
[14.] **Ària:** “Se un solo è quel core” (Tolomeo)

*** PAUSA ***

Recitatu: “Disperato e schernito” (Tolomeo)
Recitatu: “Signora, la mia sorte” (Alexandre, Elisa))
[15.] **Ària:** “Il mio core non apprezza” (Elisa)
Recitatu: “Affetto che ragione” (Alexandre)
[16.] **Ària:** “Pur sento, Oh Dio” (Alexandre)
[17.] **Ària a dos, recitatu i Arioso:** “Dite, che fa” (Seleuce, Tolomeo)
Recitatu: “Io ti cerco per tutto” (Seleuce)
Recitatu: “Delia, per queste sì remote selve” (Araspe, Seleuce, Tolomeo)
[18.] **Ària:** “Piangi pur, ma non sperare” (Araspe)
Recitatu: “Seleuce! / Tolomeo!” (Tolomeo, Seleuce)
[19.] **Duet:** “Se il cor ti perde” (Tolomeo, Seleuce)

ACTE III

[20.] **Accompagnato:** “Madre, pagasti al fine” (Alessandro)
Recitatu: “Signor, se non t’è noto” (Araspe, Alessandro)
[21.] **Ària:** “Se l’interno vedono pur i Numi” (Alessandro)
Recitatu: “Se non erra il pensiero” (Araspe),
[22.] **Ària:** “Sarò giusto, e non tiranno” (Araspe)
Recitatu: “Elisa, che ricerchi” (Seleuce, Elisa)
[23.] **Ària:** “Voglio Amore o pur vendetta” (Elisa)
Recitatu: “Bella già, men severe” (Tolomeo, Seleuce)
[24.] **Ària:** “Senza il suo bene” (Seleuce)
Recitatu: “Al fin che si risolve” (Elisa, Tolomeo)
[25.] **Ària:** “Ti pentirai crudel” (Elisa)
Recitatu: “Olà! Che più si tarda” (Tolomeo)
[26.] **Ària:** “Son qual rocca” (Tolomeo)
Recitatu: “In questa più remota parte” (Alessandro, Seleuce)
[27.] **Ària:** “Torni omai la pace” (Seleuce)
Recitatu: “Che più si tarda omai” (Tolomeo)
[28.] **Accompagnato:** “Inumano fratel” (Tolomeo)
[29.] **Ària:** “Stille amare” (Tolomeo)
Recitatu: “Eccoti, o Prence” (Tots)
[30.] **Duet:** “Tutta contenta” (Seleuce, Tolomeo)
Recitatu: “Lascia, oh fratel” (Alessandro, Tolomeo)
Cor: “Applauda ognuno” (Tots)

Aquest concert té una durada de:

Primera part, 75 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 75 minuts

La durada del concert és aproximada.

#òpera #antiga #nousreferents

Poema

no
no és cap atzar
és bellesa que ens convoca
inundant el fracàs

la ferida sempre oberta
del teu secret silvestre

riuen les flors
i s'esberlen els averns
i proclames el miracle

furtiu, obstinat
fèrtil i insurrecte

d'amar

Laia Llobera

Paradísia (2023)

Comentari

Tolomeo, últim testimoni d'uns anys gloriosos

Tolomeo, estrenada al King's Theatre de Londres el 30 d'abril de 1728, fou la darrera òpera que Georg Friedrich Händel va compondre per a la Royal Academy of Music, institució a la qual estava vinculat des del 1720. Quan el compositor posà els peus per primer cop a les Illes Britàniques, cap al final del 1710, poc podia imaginar que acabarien esdevenint la seva pàtria d'adopció i que es convertiria en una figura cabdal en la història de la música d'Anglaterra. Després d'aquella breu visita, hi tornà l'any següent per estrenar-hi la seva primera òpera "anglesa", *Rinaldo*. Barreja de préstecs d'òperes anteriors que havia estrenat a Alemanya i Itàlia i fragments originals, *Rinaldo* assolí un èxit esclatant.

L'òpera italiana, que s'havia expandit per bona part d'Europa durant la segona meitat del segle XVII, va tenir una penetració lenta i difícil a les Illes. D'una banda, les reminiscències del puritanisme instaurat per la República de Cromwell i, d'altra, l'afermada cultura teatral anglesa, en la qual la música ja tenia un paper important i determinat, feren impermeable el públic anglès al gènere operístic. Però a l'inici del segle XVIII les coses començaven a canviar. L'èxit estrepitos de *Camilla* de Giovanni Bononcini, l'any 1706 despertà l'interès de certes classes benestants londinenques per l'òpera italiana. S'havia creat el clima ideal per a l'arribada de Händel.

L'impacte de les composicions de Händel, no només en el camp operístic, el convertí en poc temps en figura dominant del panorama musical anglès. Tant és així que l'any 1720 la Royal Academy of Music, societat creada per membres de la noblesa, li encarregà d'organitzar una temporada d'òpera italiana. Finançat per l'Academy, Händel viatjà a Europa amb l'objectiu de contractar els millors cantants italians per interpretar les òperes que ell mateix compondria i dirigiria. Tot i que al principi va topar amb certes reticències, finalment figures com el castrat Senesino, la soprano Francesca Cuzzoni i, posteriorment, Faustina Bordoni van tenir presència habitual a les temporades londinenques. Un trio d'estrelles internacionals que durant uns anys van dur la Royal Academy a la glòria musical, però que també en foren en part responsables de la traumàtica desaparició el 1728.

Durant aquells vuit anys Händel estrenà *Radamisto* (1720), *Floridante* (1721), *Ottone i Flavio* (1723), *Giulio Cesare* i *Tamerlano* (1724), *Rodelinda* (1725), *Scipione* i *Alessandro* (1726), *Admeto i Riccardo Primo* (1727) i, la darrera temporada, *Siroe* i *Tolomeo* (1728). *Tolomeo* és, per tant, la darrera òpera escrita per Händel per aquella aventura que acabà de manera abrupta per diversos motius. D'una banda, l'econòmic provocat per una primera i greu crisi financera a Londres, però també pels desorbitats sous exigits per les figures principals. A més, la companyia s'havia guanyat a pols mala reputació entre les classes benestants londinenques, especialment per un memorable escàndol protagonitzat per les dues dives de la companyia, Cuzzoni i Faustina. Durant una representació d'*Alessandro*, els partidaris d'una i altra van convertir la funció en una batalla de crits i insults que es traslladà a l'escenari, on les cantants arribaren literalment a les mans.

És en aquest estat permanent de tensió que Händel estrenà *Tolomeo* amb Senesino (que sempre va tenir amb el compositor una relació tibant) com a protagonista, Francesca Cuzzoni en el paper de Seleuce i Faustina Bordoni en el d'Elisa. La sensació de caos era tan gran que a la dedicatòria de l'obra Händel implorà al comte d'Albemarle la seva “*protecció per l'òpera en general, que es troba en franca decadència*”. Malgrat la presència de tres dels millors cantants d'Europa i el suport de la família reial, *Tolomeo* només sumà sis representacions, tot signant l'acta de defunció de la Royal Academy of Music.

Això no significa que l'obra estigui mancada de la qualitat habitual del compositor i d'una personalitat musical ben definida. Potser pel component pastoral (*Tolomeo*, rei exiliat d'Egipte viu a Xipre fingint ser un simple pastor) o la influència de Bononcini, l'altre compositor dominant a Londres, caracteritzat per un estil més delicat, la música de *Tolomeo* posseeix una especial lleugeresa i un lirisme vocal captivador. El llibret és de Nicola Francesco Haym, que ja havia elaborat els de *Giulio Cesare*, *Ottone*, *Flavio*, *Tamerlano* i *Rodelinda* i que fou el millor col·laborador de Händel. En aquest cas es tracta de l'adaptació d'un material previ del dramaturg i llibretista Carlo Sigismondo Capece titulat *Tolomeo et Alessandro*. La trama és absolutament rocambolesca, prototípica de l'*opera seria*.

Falses identitats que desemboquen en situacions dramàtiques, amors i desamors creuats i exaltació de la noblesa del monarca amb el *lieto fine* usual en aquest subgènere absolutament subjugat a les convencions. Però una vegada més, el geni de Händel transcendeix les vicissituds de l'argument a través de les àries *da capo* que se succeeixen i structuren l'obra i que, de la seva mà, esdevenen retrats psicològics d'una profunditat i bellesa insuperables.

Toni Colomer, crític musical

Palau de la Música Catalana Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Argument

Tolomeo, rei d'Egipte

Seleuce, amant de Tolomeo

Elisa, germana d'Araspe

Araspe, rei de Xipre

Alessandro, germà de Tolomeo

ACTE I

Som a l'illa de Xipre, on viu l'exiliat rei Tolomeo sota el nom d'Osmin, un simple pastor. Lamentant-se per haver perdut la seva esposa, Seleuce, a qui no cessa de buscar, troba el seu germà Alessandro a la costa, que ha usurpat el seu tron i és enviat per la seva mare, Cleòpatra, per matar-lo. Tolomeo s'hi acosta per enfrontar-s'hi, però finalment decideix abandonar-lo a la seva sort.

Elisa, germana d'Araspe, rei de Xipre, veu un home a la vora del mar i acudeix a ajudar-lo. És Alessandro, que en veure-la, se n'enamora. Ella, però, ja estima Osmin, aparentment un simple pagès, per bé que en realitat és Tolomeo, el rei d'Egipte. Alessandro li revela l'origen regi, i és dut a les estances d'Elisa al Palau. Seleuce viu a la mateixa illa de Xipre, amagada com una pagesa anomenada Delia, i igualment està buscant el seu marit, Tolomeo, sense saber que és a la mateixa illa. Seleuce és pretesa per Araspe, rei de Xipre i pare d'Elisa, que no coneix la seva veritable identitat. Seleuce troba el seu marit adormit i s'hi acosta, però fuig en veure's assetjada per Araspe. Quan Tolomeo-Osmin desperta, és interpel·lat per un gelós Araspe que li exigeix aclariments sobre la seva relació amb Delia, a la qual cosa respon que no ha sentit parlar de cap dona amb aquest nom.

ACTE II

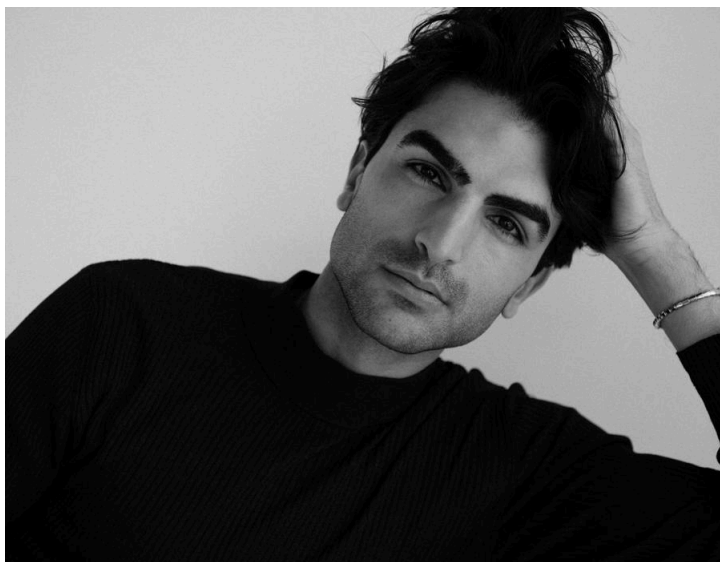
Per una badada, Osmin revela a Elisa la seva veritable identitat: ell és Tolomeo, rei d'Egipte. Ella organitza una trobada amb Delia per aclarir la naturalesa de la seva relació. Els esposos es reconeixen immediatament, però aplaquen les seves manifestacions d'amor per prudència. Elisa proposa matrimoni a Tolomeo i li promet accés al tron. Ell rebutja la proposició; només estima Seleuce. Alessandro es troba amb Elisa, despitada, per dir-li que el seu pare li ha atorgat la seva mà. Ella li diu que només el correspondrà si mata el seu germà. Ell s'hi nega. En un bosc, Seleuce i Tolomeo caminen per trobar-se. Araspe, que la persegueix, els interromp i els fa empresonar.

ACTE III

Alessandro sap que la seva mare ha mort. Lliure del seu jou, és moment de tornar al costat del seu germà a Egipte. Acudeix a Araspe perquè l'alliberi, però el rei li suggereix que el mati. Alessandro s'hi nega novament. Seleuce intenta convèncer Tolomeo perquè correspongui a Elisa i així poder salvar la vida, però fracassa en l'intent. Cap dels dos no està disposat a renunciar al seu amor. Enmig del bosc, Alessandro salva una dona de ser executada, i descobreix que es tracta de Seleuce, a qui Elisa pretenia matar. A la cel·la de Tolomeo, aquest suplica a Elisa que li doni una copa de verí per acabar amb el seu patiment. Ella cedeix a la petició. Araspe mostra el cadàver de Tolomeo al seu germà. Elisa irromp en escena dient que qui veritablement ha mort ha estat Seleuce, i que Tolomeo està adormit, fruit d'un somnífer i no pas d'un verí. Seleuce aleshores apareix acompanyada d'Alessandro i Tolomeo desperta. Per fi els esposos s'han retrobat. Alessandro ofereix a Tolomeo el tron que legítimament li pertany. Tolomeo accepta i tornen tots a Egipte.

Biografies

Cameron Shahbazi, contratenor

©Aleksandra Modrzejewska

Nascut a Hamilton (Ontàrio), va ser alumne de la Universitat de Toronto i del Conservatori van Amsterdam, i va gaudir de les beques de la Fundació Jacqueline Desmarais i de la Staetshuys Fonds.

Ha rebut diferents distincions internacionals, com ara el Premi Sylva Gelber (2021), el Premi Walter Prsytański (2021) i el premi de la Fundació Dame Kiri Te Kanawa (2019). Va ser finalista al Concurs Internacional de Cant Veronica Dunne l'any 2019, guardonat amb el Premi Royal Opera House Covent Garden del Concurs Internacional de Belvedere i obtingué el segon premi al Concurs Cesti d'Innsbruck el 2018, així com primers premis al concurs Opéra Jeunes Espoirs d'Avinyó l'any 2017.

Amb la seva veu “*plena i voluminosa*” i un timbre “*personal i bell*” («De Trouw»), les interpretacions de música barroca i contemporània del contratenor revelació Cameron Shahbazi són aclamades i elogiades. L'any 2023 va ser guardonat amb el prestigiós premi Opus Klassik en la categoria Concert Innovador de l'Any per la seva proposta titulada *Woman. Life. Freedom*, un concert benèfic a l'Oper de Frankfurt en suport dels drets humans a l'Iran.

Aquesta temporada 2023-24 té nombrosos projectes, entre els quals debutar en el paper de Hamor en la nova producció de *Jephtha* de Händel, a càrrec d'Oliver Mears, a la Royal Opera House de Londres, així com les seves primeres actuacions al Festival de Glyndebourne com a Tolomeo en una recreació de la pionera posada en escena de *Giulio Cesare* de Händel a càrrec de David McVicar. Així mateix, debutarà al Linbury Theater del Regne Unit amb *Picture a day like this* de George Benjamin, que ha estat nominat a un Premi Olivier. En l'àmbit concertístic, la seva agenda inclou tornar al Canadà natal per cantar *El Messies* de Händel al Koerner Hall de Toronto i presentar recitals en solitari amb el pianista Malcolm Martineau a l'Oper de Frankfurt i al Festival d'Òpera Sainte Chapelle de París.

La temporada passada, Shahbazi va actuar a la Nederlandse Opera com a Tolomeo en una nova producció de *Giulio Cesare*, sota la batuta d'Emmanuelle Haïm. Va debutar amb la companyia de la Bayerische Staatsoper de Múnic com a Anfinomo d'*Il ritorno/The year of magical thinking*, una nova producció de l'òpera de Monteverdi amb text del reconegut escriptor nord-americà Joan Didion. Al Festival d'Ais de Provença va participar en l'estrena mundial de *Picture a day like this* de George Benjamin, amb qui col·labora estretament. Intèrpret de concerts molt sol·licitat, va cantar *Carmina Burana* de Carl Orff amb l'Orquestra Reial d'Estocolm, *Stabat Mater* de Pergolesi amb l'Orchestre de l'Opéra Royal a Versailles, i l'aclamat *Dream of the song* de George Benjamin per a contratenor i cor femení amb la Gürzenich Orchester a Colònia. Convidat al Festival de Bach de Leipzig, va participar en l'homenatge al genial compositor en una gran gala a l'aire lliure juntament amb Lang Lang, Daniel Hope i l'Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig.

Altres esdeveniments destacats de les seves darreres temporades inclouen el debut a l'Oper de Frankfurt com a Oberon en una nova producció d'*A midsummer night's dream* i la participació a l'Internationale Handel-Festspiele de Karlsruhe, on va assumir el paper titular de *Tolomeo, re d'Egitto*, en una producció de Benjamin Lazar. El 2021 Shahbazi va debutar a Rússia com a Tolomeo de *Giulio Cesare* amb l'Orquestra de Cambra de Moscou, dirigit per Christopher Moulds. La seva interpretació dels papers de primer àngel/noi a l'òpera de George Benjamin *Written on skin* a l'Oper de Colònia, amb direcció de François-Xavier Roth, li va valer l'aclamació unànime de la crítica. També a Colònia, el contratenor va cantar Guildenstern en una nova producció del *Hamlet* del compositor Brett Dean, sota la batuta de Duncan Ward. Com a artista associat de l'Estudi de la Nederlandse Opera, la temporada 2019-20 va interpretar el paper de Serguei Diàguilev a la nova òpera *Ritratto* de Willem Jeth, títol que va ser seleccionat per «The Guardian» entre les millors òperes i concerts clàssics per veure durant el primer confinament a causa de la covid. Altres actuacions inclouen el paper de Disinganno d'*Il trionfo del Tempo e del Disinganno* de Händel al Theater Aachen, i el paper titular d'*Il Giasone* de Cavalli per a l'Opera NEO.

Christophe Dumaux, contratenor

©Edouard Brane

El crític Anthony Tommasini n'ha escrit al «New York Times»: *“El contratenor francès Christophe Dumaux roba totes les escenes en què es troba com el calculador Tolomeo. La seva veu és brillant, clara i forta. Alt, prim i atlètic, l'escenari és el seu medi natural. En una ària de provocació, executa un giravolt complet sense cap esforç aparent. No hi ha millor manera de resumir les qualitats d'un cantant que ha conquerit els escenaris internacionals amb la seva excepcional capacitat vocal, la intensitat del seu cant i la seva colpidora presència teatral”*.

La seva trajectòria s'ha consolidat fermament als teatres d'òpera, sales de concerts i festivals més importants. A més del Metropolitan de Nova York i la Staatsoper de Berlín, també cal incloure l'Opéra de París, Théâtre des Champs Élysées, Staatsoper de Viena, Theater an der Wien, Chicago Opera, els festivals de Salzburg i Glyndebourne, BBC Proms i molts més.

Ha col·laborat amb directors d'orquestra prestigiosos: René Jacobs, William Christie, Emmanuelle Haïm, Gianluca Capuano, Giovanni Antonini, Harry Bicket, Andrea Marcon, Ivor Bolton, Philippe Jaroussky i Francesco Corti, entre d'altres. I amb els directors d'escena David McVicar, Robert Carsen, Calixto Bieito, Barrie Kosky, David Alden i Richard Jones.

Amb els quals ha afrontat les grans obres mestres des de Monteverdi fins a Mozart, però sense oblidar Händel, sens dubte un dels genis que ha homenatjat extensament. Christophe Dumaux ha cantat recentment el paper d'Ottone d'*Agrippina* (Staatsoper d'Hamburg, sota la batuta de Riccardo Minasi i direcció escènica de Barrie Kosky), Tolomeo de *Giulio Cesare* (La Scala de Milà, amb Giovanni Antonini i Robert Carsen), el paper titular d'*Orlando* (Theater an der Wien, amb Giovanni Antonini de nou i Claus Guth), Polinesso d'*Ariodante* en diverses ocasions (Staatsoper de Viena, amb William Christie i David McVicar; Festival de Salzburg, amb Gianluca Capuano i Christof Loy; Teatre Bolxoi, amb Gianluca Capuano i David Alden) i Athamas de *Semele* (Opernhaus de Zúric, amb William Christie i Robert Carsen).

També ha interpretat obres d'altres mestres del Barroc, com Vivaldi (Melindo) a *La verità in cimento* a l'Opernhaus de Zúric, amb Ottavio Dantone i Jan Philipp Gloger, o Cavalli (paper titular de *Giasone* a l'Opera d'Anvers, amb Federico Maria Sardelli i Mariame Clément), i Endimione de *La Calisto* (La Scala de Milà, amb Christophe Rousset i David McVicar).

Christophe Dumaux també és convidat per grans orquestres simfòniques, com Los Angeles Philharmonic i Philadelphia Orchestra. Recentment ha cantat *El Messies* amb la Metropolitan Orchestra i Yannick Nézet-Séguin a la Maison Symphonique de Mont-real.

L'any 2014 va cantar el seu primer paper de Mozart amb Farnace de *Mitridate* al Drottningholm de Suècia. Posteriorment va reprendre el paper sota la direcció d'Emmanuelle Haïm amb Clément Hervieu-Léger com a director d'escena al Théâtre des Champs Élysées i l'Opéra de Dijon.

Les darreres temporades ha estat convidat novament a la Staatsoper de Berlín per al paper titular d'*Il Giustino* de Vivaldi, sota la direcció de René Jacobs; a l'Opéra de París com a Polinesso d'*Ariodante* (posada en escena de Robert Carsen i direcció musical de David Bates). També destaca el paper titular de *Giulio Cesare* a la Nationale Opera d'Amsterdam, amb Emmanuelle Haïm i Calixto Bieito.

Durant la temporada 2023-24 la seva agenda inclou diversos papers titulars: al Teatro Real de Madrid, *Orlando* de Händel; *Orfeo ed Euridice* de Gluck a l'Opera de Sydney, com a debut. Diverses gires de concerts que permetran escoltar-lo a Amsterdam, París, Basilea, Madrid, Barcelona, Halle, Festival d'Ambronay amb la Kammerorchester Basel, sota la direcció de Giovanni Antonini (amb *Tolomeo* de Händel); amb l'Ensemble Pulcinella, sota la direcció d'Ophélie Gaillard, i amb l'Ensemble Les Accents, dirigit per Thibault Noally.

La seva discografia inclou un àlbum dedicat a Bach amb l'Ensemble Pulcinella, un altre dedicat a Händel (Laurence Cummings amb l'Orquestra del Festival de Göttingen) i l'oratori *Septem verba a Christo* de Pergolesi amb René Jacobs (Harmonia mundi). En DVD, no menys de quatre gravacions donen testimoni dels seus notables retrats de Tolomeo de *Giulio Cesare* (Glyndebourne, Theater an der Wien, Festival de Salzburg i produccions de l'Opéra de París). També estan disponibles *Ariodante*, filmat al Festival de Salzburg, i *Giasone*, filmat a Anvers.

Giulia Semenzato, soprano

©Stefano Padoan

És una soprano reconeguda internacionalment, de manera especial per la interpretació del repertori barroc i mozartià.

Després de graduar-se amb menció honorífica al Conservatori B. Marcello de Venècia, es va especialitzar en el repertori barroc amb Rosa Domínguez a la Schola Cantorum de Basilea. Guanyadora del Concurs Toti dal Monte de Treviso (2012), va debutar en el paper d'Elisetta d'*Il matrimonio segreto* de Cimarosa als teatres d'òpera de Treviso, Lucca, Ferrara i Pisa. Guanyadora del Premi Farinelli a la millor veu barroca al Concurs de Bolonya l'any 2013 i al Cesti Competition d'Innsbruck el 2014, aviat va emprendre una carrera internacional que la va portar als grans teatres i sales de concerts europeus, com ara al Teatro La Fenice amb *Juditha triumphans* i *Ottone in villa* de Vivaldi, al Teatro alla Scala amb *Lucio Silla* (2015), com a Zerlina de *Don Giovanni*, Serpetta de *La finta giardiniera* de Mozart i Nannetta de *Falstaff* de Verdi, amb Zubin Metha (2017); *Così fan tutte* a l'Opernhaus de Zúric, *La flauta màgica* a l'Òpera de Masqat i *Falstaff* al Centre Nacional d'Arts Escèniques de Pequín.

Va ser Carolina d'*Il matrimonio segreto* a l'Innsbruck Festwochen (2016), Michael de *Saul* al Teather an der Wien (2018) i Dorinda d'*Orlando* (2019) de Händel; Susanna de *Le nozze di Figaro* a la Royal Opera House de Londres, dirigida per Sir. A. Pappano (2022); al Mozartwochen i Salzburger Festspiele, *Suor Angelica* (2022) i *Falstaff* (2023), respectivament.

Refinada intèrpret del repertori italià dels segles XVII i XVIII, ha cantat el paper de Poppea de *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi a l'Opéra du Rhin, Venere d'*Ercole amante* a l'Opéra Comique de París, Salome de *San Giovanni Battista* d'A. Stradella al Concertgebeuw d'Amsterdam; ha cantat els papers principals d'*Elena* i *Eritrea* de les òperes de Cavalli a Ais de Provença, Opéra Comique, Théâtre de Versailles i de nou al Teatro La Fenice.

En concert ha estat convidada per al *Requiem* de Mozart (Teatro San Carlo, Madrid, Conca), *El Messies* amb el Collegium 1704 i Melk Stiftung, dirigits per D. Harding; *Gloria* de Poulenc al Teatro Regio de Torí; *Maddalena ai piedi di Cristo* de Caldara a la Philharmonie de París, Elbphilharmonie d'Hamburg, Friburg i Philharmonie de Berlín.

Ha cantat a Sevilla i Martina Franca en un programa de guitarra romàntica juntament amb Jadran Duncumb. Col·labora habitualment amb els directors René Jacobs, Giovanni Antonini, Raphaël Pichon, Alessandro de Marchi, Luis García Alarcón, Vaclav Luks, Riccardo Minasi, D. Fasolis i d'altres. Ha treballat amb directors d'escena com ara C. Guth, C. Loy, D. Michieletto, R. Carsen, D. McVicar, B. Kowsky, C. Marthaler i J. Mijnsen.

Entre els seus compromisos futurs figuren *Orlando* al Teatro Real de Madrid, *Dido and Aeneas* a la Staatsoper de Múnic i *Idomeneo* al Grand Théâtre de Ginebra.

Ha gravat per als segells Accent, Arcana, Glossa, Harmonia Mundi, Cpo, Pentatone i el seu primer disc en solitari, *Angelica diabolica*, per a Alpha (Othere). Ha concebut una *masterclass* de cant barroch per a la Universitat de les Arts de l'Havana (Cuba), i per als cursos de música primerenca de SMAV a Venècia. És llicenciada en dret per la Universitat d'Udine.

Riccardo Novaro, baix

©Cecile Stollini

Riccardo Novaro s'ha guanyat el reconeixement internacional com a intèrpret de Mozart i Rossini, cantant els rols de *Le Nozze di Figaro* de Figaro al Théâtre des Champs-Élysées i al Teatro Regio Torino, i de *Conte Almaviva* a l'Òpera Nacional de Bordeus; també interpretant a Leporello de *Don Giovanni* a l'Òpera de Lausanne, a Papageno de *Die Zauberflöte* al Teatro Massimo di Palermo i al Festival de Beaune; i fent els rols del *Così fan tutte* de Guglielmo a l'Òpera Vlaamse i de Don Alfonso a Glyndebourne i a La Monnaie.

Ha fet de Dandini de *La Cenerentola* a l'Òpera de París, l'Òpera Estatal de Baviera i l'Òpera Nacional Irlandesa; de Raimbaud de *Le Comte Ory* al Royal Concertgebouw d'Amsterdam; de Taddeo de *L'Italiana a Algeri* tant a la Òpera Nacional de Bordeus com Festival de Beaune; de Prosdócimo de *Il Turco a Itàlia* a Lausana; de Bartolo de *Il Barbiere di Siviglia* tant a Rouen, com a Torí amb Diego Fasolis, amb Leonardo Sini a Reggio Emilia i Mòdena, com al Grange Festival amb l'Orquestra Simfònica de Bournemouth dirigida per David Parry.

De temporades passades cal destacar la seva interpretació del Comte Robinson de *Il Matrimonio segreto* de Cimarosa a l'Opéra National de Lorraine; Clistene de l'*Olimpiade* de Vivaldi amb Jean-Christophe Spinosi tant al Théâtre des Champs-Élysées com al Theatre an der Wien; Astolfo de *Orlando furioso*, també de Vivaldi, a La Fenice en una producció dirigida per Diego Fasolis i posada en escena per Fabio Ceresa; i la seva intervenció a *Alcina* de Händel al costat de Cecilia Bartoli en una producció de Gianluca Capuano i Damiano Michieletto al Teatro del Maggio Musicale Fiorentino.

Aclamat tant per la seva seductora agilitat vocal com per la seva versatilitat, l'ampli repertori de Riccardo Novaro inclou compositors tan variats com Monteverdi (Testo a *Il Combattimento di Tancredi e Clorinda*), Händel (Argante de *Rinaldo*; Achilla de *Giulio Cesare*; Elviro de *Serse*), Donizetti (Malatesta de *Don Pasquale*; Belcore i Dulcamara de *L'Elisir d'amore*), Verdi (Il Cavalier Belfiore de *Un Giorno di regno*), Puccini (Schaunard de *La Bohème*) i Britten (Donald de *Billy Budd*).

Riccardo ha col·laborat amb directors com Giovanni Antonini, Diego Fasolis, Bruno Campanella, Emmanuelle Haïm, Gabriele Ferro, Iván Fischer, Riccardo Frizza, John Eliot Gardiner, Daniele Gatti, Vladimir Jurowski, René Jacobs, Ottavio Dantone, Fabio Biondi, George Petrou, Jérémie Rhorer. També ha treballat amb directors d'escena com Annabel Arden, Robert Carsen, Damiano Michieletto, David McVicar, Adrian Noble, Pier Luigi Pizzi, Luca Ronconi, Daniel Slater.

La seva extensa discografia comprèn, entre d'altres l'enregistrament del *Te Deum* de Charpentier amb Myun-Whun Chung sota el segell Deutsche Grammophon; *Floridante* de Händel amb Alan Curtis amb Deutsche Grammophon Archiv Produktion); *L'Olimpiade* amb Rinaldo Alessandrini, *Orlando furioso* amb Federico Maria Sardelli i *L'Incoronazione di Dario* amb Ottavio Dantone amb Naïve Vivaldi Edition; el *Maestro di Cappella* de Cimarosa amb Il Giardino Armonico dirigit per Giovanni Antonini per al projecte Haydn 2032 amb Alpha Classics; l'estrena mundial d'*Il Trespòlo tutore* (paper principal) d'Alessandro Stradella amb Andrea De Carlo amb Arcana.

Els seus compromisos recents i propers inclouen *Don Giovanni* de Mozart, en el rol de Leporello, a l'Òpera Reial de Versalles; el *Maestro di Cappella* de Cimarosa amb el Freiburger Barockorchester i l'òpera de Conti *Il Trionfo della fama*, en el rol de Valore, amb Ottavio Dantone al Festival d'Innsbruck.

Giuseppina Bridelli, mezzosoprano

©Francesco Squeglia

És una de les intèrprets més sol·licitades del repertori barroc i clàssic. Va néixer a Piacenza i després de graduar-se al conservatori de la seva ciutat natal, es va especialitzar a l'escola d'òpera del Teatro Comunale de Bolonya i a l'Accademia Rossiniana de Pesaro. Va debutar als vint-i-un anys cantant el paper de Despina de *Così fan tutte*, dirigida per Diego Fasolis.

Entre les seves primeres produccions destaquen: *Idomeneo* (Idamante) a Bolonya, Ravenna i Piacenza; *Così fan tutte* (Despina) a Bolonya i al Maggio Musicale Fiorentino; *Il mondo della luna* (Ernesto) de Haydn a Montecarlo; *Elena de Cavalli* (Ippolita) al Festival d'Ais de Provença, Lilla i Lisboa; *L'Orontea* de Cesti (paper titular) i *L'incoronazione di Poppea* (Ottavia/Virtù) al Festival d'Innsbruck; *L'Orfeo* (Euridice) de Monteverdi a Bremen, amb L'Arpeggiata i Rolando Villazón; *Il viaggio a Reims* (Corinna) al Festival d'Òpera de Rossini; *Orfeo* (Aristeo) de Luigi Rossi a Nancy, Versailles, Bordeus i Caen; *Le nozze di Figaro* (Cherubino) al Festival d'Òpera de Copenhagen, al San Carlo de Nàpols i a l'Òpera de Malmö (dirigida per Peter Stein).

Les darreres temporades ha cantat: *Vespro della beata Vergine* de Monteverdi, amb l'Ensemble Pygmalion, en una gira europea; *La Doriclea* (Lucinda) de Stradella, amb Il Pomo d'Oro i De Carlo a Roma; *L'Orfeo* (Messaggiera) de Monteverdi en gira mundial amb Cappella Mediterranea i García Alarcón; *Il ritorno d'Ulisse in patria* (Melanto/Humana fragilità) a Hamburg, amb Europa Galante i Fabio Biondi, i a Cremona (Minerva) amb Ottavio Dantone; *Orfeo* de Porpora a Martina Franca, amb George Petrou; *L'Ercole amante* de Cavalli (Dejanira) a l'Opéra Comique de París, amb Raphaël Pichon; *La clemenza di Tito* (Sesto), amb Federico Maria Sardelli al Teatro del Maggio.

En concert ha interpretat: *Saffo* de Dallapiccola i *Rückert-Lieder* de Mahler a Bolonya; *Des Knaben Wunderhorn* de Mahler i *Le Bel indifférent* de Tutino al Festival della Valle d'Itria; *Mysterium* de Rota, amb LaVerdi, a Milà; *Le nuits d'été* de Berlioz a la Philharmonie de Luxemburg; *Requiem* de Donizetti al Festival de Saint Denis; *Missa en Si menor* de Bach a Lausana; *Novena Simfonia* de Beethoven, amb la Kammerakademie Potsdam i Antonello Manacorda, i amb I Pomeriggi Musicali i Nathalie Stutzmann a Milà; *Paukenmesse* de Haydn per a Wratistavia Cantans (dirigida per Antonini) a Eisenstadt i Breslau; *Petite messe solennelle* de Rossini en una gira holandesa amb Ghislieri Choir i Giulio Prandi; *Stabat Mater* de Pergolesi a Grenoble i Lió, amb Les Musiciens du Louvre i Francesco Corti. Ha actuat en recitals i concerts a París, Lió, Torí, Londres (Wigmore Hall), Mont-real i Nova York (Carnegie Hall).

Ha participat en nombrosos enregistraments: *Mysterium* de Rota (Decca), *L'incoronazione di Dario* de Vivaldi (Naïve), *Orfeo* de Rossi (Harmonia Mundi), *Passio secundum Joannem* de Scarlatti (Ricercar), *Péchés de vieillesse* de Rossini (Naxos), *Bajazet* de Gasparini, *Cantatas* de Porpora i Scarlatti, *Aci, Galatea e Polifemo* de Händel (Glossa), *Doriclea* de Stradella (Arcana). Els seus dos primers àlbums en solitari també van ser publicats per Arcana: *Duel: Porpora and Handel in London* i *Appena chiudo gli occhi* (cantates de Scarlatti i Caldara).

Kammerorchester Basel

©Matthias Mueller

La Kammerorchester Basel –Orquestra de Cambra de Basilea– està fermament arrelada a Basilea, on ofereix dos cicles per subscripció a l’Stadtcasino i on té la seu: el Don Bosco Basel. Amb més de seixanta concerts per temporada, ofereix gires per tot el món i és convidada a festivals internacionals i a les sales de concerts europees més importants..

Una discografia amb una trentena d’enregistraments premiats per a segells prestigiosos, com Sony, Deutsche Harmonia Mundi, Pentatone o Warner Classics són clar testimoni de la qualitat destacada d’aquest versàtil conjunt.

Com a primera Orquestra guardonada amb el Premi Suís de Música el 2019, la La Kammerorchester Basel destaca per la seva excel·lència i diversitat així com per la seva profunditat i coherència, com en el projecte a llarg termini Haydn2031 sota la batuta del director convidat principal Giovanni Antonini i conjuntament amb l’Ensemble Il Giardino Armonico. Des de la temporada 2022-2023, sota la direcció de l’especialista en música antiga Philippe Herreweghe, l’orquestra s’ha dedicat a treballar i interpretar totes les simfonies de Felix Mendelssohn Bartholdy.

L'orquestra col·labora freqüentment amb reconeguts solistes com Patricia Kopatchinskaja, Franco Fagioli, Isabelle Faust o Kristian Bezuidenhout; i també ha estat sota la direcció artística de reconeguts primers violins i grans directors com Nodoka Okisazawa, Heinz Holliger, René Jacobs o Pierre Bleuse.

El seu repertori de concert abasta des de la música antiga amb instruments històrics fins a música contemporània i interpretacions històricament informades.

Un element important del seu treball és el seu programa educatiu orientat al future.

El treball creatiu de l'orquestra està documentat per una extensa i premiada discografia.

La Fundació Clariant és el presentador patrocinador de la Kammerorchester Basel des del 2019.

Il Giardino Armonico

©Alberto Panzani

Fundat el 1985 i dirigit per Giovanni Antonini, s'ha consolidat com un dels principals conjunts amb instruments d'època del món. El seu repertori se centra en els segles XVII i XVIII. Ha rebut un gran reconeixement, tant pels seus concerts com per les produccions operístiques: *L'Orfeo* de Monteverdi; *Ottone in Villa* de Vivaldi; *Agrippina*, *Il trionfo del Tempo e del Disinganno*, *La Resurrezione* i *Giulio Cesare a Egitto* de Händel, amb Cecilia Bartoli durant el Salzburg Whitsun i Summer Festival 2012. Durant molts anys ha estat conjunt en exclusiva del segell Teldec Classics i ha rebut els premis més importants per l'enregistrament d'obres de Vivaldi i d'altres compositors del segle XVIII. Ha col·laborat amb Cecilia Bartoli en diversos volums d'èxit, com ara *Vivaldi album* (Decca, 2000; Premi Grammy), *Sacrificium* (Decca, 2009; disc de platí i Grammy) o *Farinelli* (Decca, 2019).

Amb Decca/L'Oiseau-Lyre, el conjunt ha publicat àlbums molt aclamats, com ara *Händel Concerti Grossi, op. VI, Il pianto di Maria*, amb Bernarda Fink; dos àlbums amb Julia Lezhneva per a Decca (*Alleluia*, 2013; *Händel in Italy*, 2015).

La gravació de cinc Concerts per a violí de Mozart amb Isabelle Faust (Harmonia Mundi, 2016) és el resultat de la prestigiosa col·laboració amb aquesta gran violinista i va merèixer el Premi Gramophone i Le Choc de l'Année 2017; i un nou projecte basat en les obres del virtuós compositor P.A. Locatelli va ser publicat el passat 2023, guanyant el Diapason d'Or. Durant la segona meitat del 2023 també va enregistrar per a Deutsche Grammophone un volum amb concerts barrocs amb el famós mandolinista Avi Avital.

En coproducció amb l'NFM a Breslau, el conjunt va publicar *Serpent & fire*, amb Anna Prohaska (Alpha Classics, 2016), que va guanyar l'ICMA Baroque Vocal el 2017, i *La morte della Ragione* el 2019 va guanyar el Diapason d'Or i Le Choc de Classica. El disc *Telemann* va rebre el Diapason d'Or de l'Année i l'Echo Klassik el 2017. El març del 2020 va publicar un nou àlbum sobre Vivaldi, *Concerti per flauto*, que també va ser guardonat amb el Diapason d'Or. Novament per a Alpha Classics, la tardor del 2020, el conjunt va publicar amb Patricia Kopatchinskaja *What's next Vivaldi?*, centrat tant en el famós compositor com en una selecció d'autors contemporanis italians, , guardonat amb l'Opus Klassik el 2021.

Il Giardino Armonico forma part del projecte Haydn2032, dedicat a l'enregistrament de la integral de les *Simfonies* de Haydn (Alpha Classics) i a un cicle de concerts temàtics. El 2015 *La passione* va guanyar l'Echo Klassik, mentre que *Il filosofo* va ser nomenat Choc de l'Année de Classica. El disc *Solo e pensoso* fou publicat el 2016 i *Il distratto* va guanyar el Premi Gramophone el 2017. El gener del 2020 es va publicar *La Roxolana*, i l'any següent, el 2021, *L'addio* va guanyar el Choc de l'Année de Classica i el Diapason d'Or, mentre que l'estiu del 2021 va publicar *Les heures du jour* guanyant el Diapason d'Or, el 2023 es va llançar *Hornsignal*. Des de gener de 2022 està disponible una caixa de CDs dels primers 10 volums enregistrats. La sèrie s'ha enriquit amb *Die Schöpfung* de Haydn publicada l'octubre de 2020 con el Cor de la Ràdio de Baviera.

www.ilgiardinoarmonico.com

Giovanni Antonini, director

©Marco Borggreve

Nascut a Milà, va estudiar a la Civica Scuola di Musica i al Centre de Musique Ancienne de Ginebra. És membre fundador del conjunt barroc Il Giardino Armonico, que dirigeix des del 1989. Amb aquest conjunt ha actuat com a director d'orquestra i solista de flauta de bec i flauta travessera barroca a Europa, els Estats Units, el Canadà, l'Amèrica del Sud, Austràlia, el Japó i Malàisia. És director artístic del Wratistavia Cantans Festival a Polònia i director convidat principal de la Mozarteum Orchester i Kammerorchester Basel.

Ha actuat amb molts artistes de prestigi, entre els quals Cecilia Bartoli, Kristian Bezuidenhout, Giuliano Carmignola, Isabelle Faust, Sol Gabetta, Sumi Jo, Viktoria Mullova, Katia i Marielle Labèque, Emmanuel Pahud i Giovanni Sollima. Reconegut per la seva refinada i innovadora interpretació del repertori clàssic i barroc, Antonini també és convidat habitual de la Berliner Philharmoniker, Concertgebouworkest d'Amsterdam, Tonhalle Orchester, Mozarteum Orchester, Leipzig Gewandhausorchester, London Symphony Orchestra i Chicago Symphony Orchestra.

Les seves produccions d'òpera inclouen *Giulio Cesare in Egitto* de Händel i *Norma* de Bellini, amb Cecilia Bartoli, al Festival de Salzburg. El 2018 va dirigir *Orlando* al Theater an der Wien i va tornar a l'Opernhaus de Zúric amb *Idomeneo*. El 2019 va dirigir *Giulio Cesare* per a La Scala, i hi va tornar el 2021 amb *Così fan tutte*. També va tornar al Theater an der Wien el 2021 amb *Rappresentatione di anima et di corpo* de Cavalieri.

Aquesta temporada 2023-2024, Antonini ha tornat a dirigir l'Orquestra Simfònica de Barbenger, Tonhalle Zürich, Orquestra Simfònica de la SWR i Orquestra Filharmònica Txeca, a més a més de diversos projectes amb Il Giardino Armonico i la Kammerorchester Basel.

Amb Il Giardino Armonico, Antonini ha enregistrat nombrosos CD d'obres instrumentals de Vivaldi, J. S. Bach (*Concerts de Brandenburg*), Biber i Locke, per a Teldec. Amb Naïve va enregistrar l'òpera *Ottone in villa* de Vivaldi, i per a Decca ha gravat dos volums amb Julia Lezhneva. Amb Alpha Classics (Outhere Music Group) va publicar diversos àlbums, entre els quals *La morte della Ragione*, i ha explorat el seu interès per la música renaixentista a través de col·leccions de música instrumental dels segles XVI i XVII. Amb la Kammerorchester Basel ha gravat les *Simfonies* de Beethoven completes per a Sony Classical i un disc de *Concerts de flauta* amb Emmanuel Pahud titulat *Revolution* per a Warner Classics.

Antonini és director artístic del projecte Haydn2032, creat per a la interpretació i enregistrament amb Il Giardino Armonico i la Kammerorchester Basel de la integral de *Simfonies* de Joseph Haydn amb motiu dels tres-cents anys del naixement del compositor. Els primers dotze volums han estat publicats pel segell Alpha Classics i se'n preveu la publicació de dos volums cada any.

Formació

L'ORQUESTRA ESTÀ FORMADA PER:

Flauta travessera: Marco Brolli

Flautes de bec: Marco Brolli i Priska Comploi

Oboès: Thomas Meraner i Priska Comploi

Fagots: Carles Cristobal Ferran, Letizia Viola i Donna Agrell

Trompes: Andrew Hale i Mark Gebhart

Violins I: Baptiste Lopez**, Stefano Barneschi*, Angelo Calvo*, Eva Miribung, Valentina Giusti, Ayako Matsunaga*, Fabrizio Cipriani* i Tamás Vásárhelyi

Violins II: Elisa Citterio*, Antonio Viñuales, Mirjam Steymans-Brenner, Francesco Colletti*, Nina Candik, Elisabeth Kohler, Anna Maddalena Ghielmi* i Fanny Tschanz

Violes: Ernest Braucher*, Mariana Doughty, Maria Cristina Vasi* i Bodo Friedrich

Violoncel·ls: Christoph Dangel, Elena Russo*, Georg Dettweiler i Ekachai Maskulrat

Contrabaixos: Stefan Preyer i Peter Pudil

Clavicèmbals: Sergio Ciomei i Cristiano Gaudio

Tiorba: Rosario Conte

* membres de Il Giardino Armonico

** Baptiste Lopez toca un violí de Giovanni Battista Guadagnini del 1764, que molt amablement li han posat a disposició dos generosos mecenes

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Palau Òpera

Dijous, 24.10.24 – 19 h

Sala de Concerts

Giuseppe riconosciuto de Domènec Terradellas

Alicia Amo, *soprano*

Mercedes Gancedo, *soprano*

Anna Alàs, *mezzosoprano*

Rafael Quirant, *contratenor*

Jorge Navarro, *tenor*

Roger Padullés, *tenor*

Vespres d'Arnadí

Dani Espasa, *director*

D. Terradellas: *Giuseppe riconosciuto* (versió de concert).

Llibret de Pietro Metastasio

Preus: 20 i 30 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

